

Henseende end den forrige Regering og tidligere Regeringer. Jeg vedstaar aabent, at jeg ingen Sympati har for Kristeligt dansk Fællesforbund, som jeg overhovedet ikke har Sympati for dette at klistre Ordet „kristelig“ paa forskellige Institutioner, Foreninger o. s. v., hvor det slet ikke hører hjemme. Jeg synes, det hører lige saa lidt hjemme overfor en Arbejder- eller Arbejdsgiverforening eller en blandet Arbejder- og Arbejdsgiverforening — ikke mindst, synes jeg, maatte det være saa fra et kristeligt Standpunkt —, som hvis det ærede Medlem f. Eks. vilde have kristelige Andelsmejerier eller kristelige Ægsamlingskredse eller kristelige Handlungartnerforeninger eller kristelige Lægeforeninger. Jeg troede netop, det var protestantisk Opfattelse, at de Kristne skal deltage i det almindelige borgerlige Liv og gøre deres kristelige Indsats dér, men ikke trække sig tilbage eller sondre sig ud. Det ærede Medlem har jo, det maa jeg sige, en ejendommelig haandfast — jeg kunde næsten sige nævenyttig Maade at benytte Kristendommen paa. Det gav sig ogsaa til Kende forleden, da han uden videre, ganske frit og frankt, gjorde Kristendommen, Kirken og Kirkens Mænd solidariske. Grundtvig og Søren Kierkegaard og Vilhelm Beck vilde jo vende sig i deres Grave ved at høre en saadan Tale, hvis de overhovedet fandt det Umagen værd, naar de hørte, at Talen førtes af det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt. Men det være nu, hvad det være vil, Sympati eller Antipati kommer ikke denne Sag ved Kristeligt dansk Fællesforbund er en lovligt bestaaende Organisation og skal behandles lovligt, og jeg skal i den Anledning oplyse, hvad der i saa Henseende er foretaget under de foregaaende Regeringer.

Fællesforbundet søgte i Foraaret 1922 om Statsanerkendelse for sin Arbejdsløshedskasse. Det blev afslaaet — altsaa af den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Kragh — under 16. Maj 1922 med den Begrundelse, at denne Arbejdsløshedskasse ikke var knyttet til et eller flere Fag eller udelukkende stedligt begrænset. Det blev afslaaet, altsaa i Henhold til Arbejdsløshedsloven af 1921 § 11, Stk. 2, der enslydende er gaaet over i den nugældende Lov af 4. Marts 1924. Saa erklærede Kristeligt dansk Fællesforbunds Arbejdsløshedskasse, at man vilde begrænse denne Arbejdsløshedskasse til 7 Fag, og paa det Grundlag søgte man saa om Statsanerkendelse. Det blev atter afslaaet af den daværende Indenrigsminister, nemlig under 4. Oktober 1922 med den Begrundelse, at

de 7 Fag ikke stod i Forbindelse med hinanden. Der førtes saa videre Forhandlinger, og da Kristeligt dansk Fællesforbund vedblev at kræve Statsanerkendelse for sin Arbejdsløshedskasse, bad den daværende Minister den 26. Juli 1923 Arbejdsdirektøren om at undersøge Mulighederne for en Statsanerkendelse, for saa vidt som man indrettede sig med enkelte bestemte Fag. Under de fortsatte Forhandlinger tilbød Arbejdsløshedskassen en Begrænsning til Byggefagene, Murere, Tømrere og Snedkere, og Arbejdsmændene, saaledes at Kassen deltes i to Afdelinger, en for Murere, Tømrere og Snedkere og en for Arbejdsmænd. Den 17. Oktober 1923 indstillede den konstituerede Arbejdsdirektør, at Arbejdsløshedskassen under disse Vilkaar godkendtes, og Indenrigsministeren besluttede under samme Dato, at den kunde faa Anerkendelse paa de nævnte Vilkaar og paa Betingelse af, at Kassens Vedtægt i øvrigt opfyldte Loven. Der blev saa ført Forhandlinger, og Kassen indsendte sin Vedtægt til Arbejdsdirektoratet, der imidlertid ved Undersøgelse af den fandt, at der maatte kræves forskellige Ændringer, for at Kassen kunde være i Overensstemmelse med Loven; tillige udbad man sig Oplysning om Kassens økonomiske Forhold. Sagen endte saa med, at Kristeligt dansk Fællesforbunds Forretningsfører, Hr. Richard Jensen, meddelte, at Kassen „indtil videre ikke ønsker at benytte det givne Tilsagn“. Den Sag, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har rejst, og hvorunder han har udtalt Frygt for, at denne Arbejdsløshedskasse ikke under den nuværende Regering skulde faa Statsanerkendelse, ligger altsaa saaledes, at det sidste, der er hørt fra Kassen, er, at den ikke ønsker Statsanerkendelse.

Medens jeg er ved det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, vil jeg gerne med det samme svare paa et ganske lille Spørgsmaal, som det ærede Medlem rejste. Det ærede Medlem takkede for og anbefalede en lille Bevilling paa 1 800 Kr., som Socialministeriet har foreslaaet paa sit Budget til en Damplimovn og Bygning af en Tørrestue til Snedkerværkstedet paa Lærlingehjemmet „Enggaard“ovre ved Odense. Det glæder mig, at det ærede Medlem anbefalede det, derved er der saa meget mere Sandsynlighed for, at det gaar gennem Rigsdagen. — Ved samme Lejlighed anmodede det ærede Medlem om, at Plejetaksterne maatte blive forhøjet. Jeg kan glæde det ærede Medlem med, at det allerede er sket. Fra 1. Oktober i Aar er Taksterne